

DZIEŃ MISYJNY W LISTOPADZIE 2021

MSZA ŚWIĘTA

Wprowadzenie:

Przystępując do uobecnienia najświętszej ofiary uznajmy naszą grzeszność, ale też wyznajmy naszą miłość, którą odkrywamy w pięknie, dobru i prawdzie ilekroć ich autorem są nasze usta czy ręce.

Za każdy przejaw braku dobra i prawdy w naszym życiu – przepraszajmy.

Modlitwa powszechna:

Do Ciebie, Panie, zanosimy nasze prośby, w których polecamy rozwój Kościoła na całej ziemi.

Panie, obdarz nas łaską życia prawdą Ewangelii!

1. Módlmy się za osobę Ojca Świętego Franciszka, prosząc, aby ukazwane przez niego piękno, dobro i prawda Ewangelii, zostały przyjęte przez ludzi naszych czasów.
2. Módlmy się za naszych misjonarzy, aby ich świadectwo życia ukazywały radość i nadzieję tym, do których zostali posłani.
3. Módlmy się za róże różańcowe w naszej parafii, aby wszystkie włączały się we współpracę misyjną w ramach Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Dzieła Misyjnego Diecezji Tarnowskiej.
4. Módlmy się za całą naszą parafię, aby wykorzystała czas V-go Synodu Kościoła Tarnowskiego i na wzór Chrystusa budowała wspólnotę miłości i solidarności w jej szeregach.
5. Módlmy się za zmarłych misjonarzy, aby dostąpili radości nieba, a rzucane przez nich ziarno słowa i świadectwa, stało się gruntem zakładanego przez nich Kościoła.
6. Módlmy się, aby krew ks. Jana Czuby, która zrosiła kongijską ziemię, utwierdziła tamtejszy i nasz Kościół w mężnym wyznawaniu wiary i pozwoliła z nadzieją patrzeć na wyniesienie naszego męczennika na ołtarze.

Wysłuchaj, Ojczy, prośby, które zanosimy do Ciebie. Wysłuchaj nas, przez Chrystusa, Twój Syna, który stając się człowiekiem, wlał w nasze serca radość i nadzieję. Amen.

NABOŻEŃSTWO MISYJNE.

Intencja misyjna:

Aby narody Europy na nowo odkryły piękno, dobro i prawdę Ewangelii, która napędza życie radością i nadzieją

WPROWADZENIE

(wierni siedzą)

Jan Paweł II często przypominał ludziom Europy, by nie zapominali, że ich życie osadzone jest na korzeniach chrześcijańskich. Czynił to, widząc perspektywę nie tylko odchodzenia wielu ludzi od chrześcijaństwa, ale negowania wartości, jakie ono przyniosło, a na ich miejsce wprowadzania zasad i praw, które kłócą się z prawem Bożym i tym wszczepionym człowiekowi przez naturę.

Ratunek w tym względzie mogą przynieść między innymi chrześcijanie, którzy będą rozwijać swoją wiarę. Nie wystarczy bowiem praktykować chodzenie do kościoła w niedzielę i święta, ale ciągle w wierze odkrywać piękno, dobro i prawdę Ewangelii. Temu ma służyć duch nowej ewangelizacji obecny w parafii, diecezji. Temu mają służyć dni skupienia i modlitwy

organizowane przez różne ośrodki rekolekcyjne. Temu ma służyć lektura Biblii rozważanej w domu, podczas tygodniowych spotkań, czy w czasie wspomnianych dni skupienia. Temu ma służyć prasa katolicka, do której ciągle trudno się przekonać katolikom. Aby to się dokonało, trzeba przede wszystkim przekonania o potrzebie pogłębiania wiary.

Dlatego w napisanej w 2003 roku adhortacji *Ecclesia in Europa* (50) święty Papież napisał: „Dzisiejsza sytuacja kulturowa i religijna Europy wymaga obecności katolików dojrzałych w wierze i wspólnot chrześcijańskich misyjnych, które będą dawały świadectwo miłości Boga do wszystkich ludzi». Głoszenie Ewangelii nadziei ma zatem *pobudzać do przechodzenia* od wiary podtrzymywanej społeczną tradycją, choć jest ona godna szacunku, *do wiary bardziej osobistej i dojrzałej*, oświeconej i płynącej z przekonania”.

Z taką wiarą osobistą i dojrzałą przez wieki szli ludzie Europy na inne kontynenty, by głosić Chrystusa. Różnie ich przyjmowano, różny był ich los. Nieraz przynależność do Chrystusa i stanie blisko przy pokrzywdzonych ludziach przeplacali krwią. Tę krew przelał ks. Jan Czuba, kiedy opowiadał się za pięknem Ewangelii wzywającej do miłości i pokoju.

Człowiekowi Europy potrzeba na nowo odkryć wiarę w Jezusa, bo dopóki tego nie doświadczy, nie odczuje w sobie potrzeby dzielenia się nią.

Kiedy odkrywamy w nas dobro, którego fundamentem jest Chrystusowa Ewangelia, wnet uznamy w nas jeszcze większą wartość niż to sobie dotychczas wyobrażaliśmy. Co więcej, szybko uznamy, że podobnie jak piękno, jest ono po to, „aby zachwycić”. Zachwyci wtedy tych, którzy są jego odbiorcami. Przypomniał nam o tym Franciszek w adhortacji *Evangelii gaudium*, w programowym dokumencie swego pontyfikatu: „Dobro zmierza zawsze do dzielenia się. Każde autentyczne doświadczenie prawdy i piękna szuka swej ekspansji, a każda osoba przeżywająca głębokie wyzwolenie zyskuje większą wrażliwość wobec potrzeb innych ludzi. Dzielenie się dobrem sprawia, że ono się umacnia i rozwija. Dlatego jeśli ktoś pragnie żyć z godnością oraz w całej pełni, nie ma innej drogi, jak uznanie drugiego człowieka i szukanie jego dobra. Nie powinny więc nas dziwić niektóre wypowiedzi św. Pawła: «miłość Chrystusa przynagła nas» (2 Kor 5, 14); «Biada mi [...], gdybym nie głosił Ewangelii!» (1 Kor 9, 16)”.

Módlmy się o to, aby Europejczycy doznawali tych samych odczuć, to św. Paweł.

MODLITWA PRZED WYSTAWIONYM W MONSTRANCJI JEZUSEM (*wierni klęczą*)

Pieśń: Wielbić Pana chcę

Jezu, w Hostii utajony, żywy i prawdziwy! Wywyższam Cię w moim sercu! Zginam moje kolana przed Tobą, źródłem piękna, dobra i prawdy. Adorując Cię, pragnę również modlić się za wszystkie Kościoły, które w Europie dążą do Ciebie drogą, na której wciąż mało radości i nadziei.

Myślę teraz zarówno o narodach Europy, które trwają przy Tobie, ale i o tych, które gubią piękno, dobro i prawdę, a przez to zatracają radość i nadzieję, która zawieść nie może. Chcemy Ci za jedne dziękować, a za drugie prosić o zmiłowanie, i przedstawiać nasze prośby:

Dziękujemy Ci!

- Za te Kościoły chrześcijańskie w Europie, które mimo trudności, są znakiem Twojej obecności pośród obojętności i wrogości,
- za misjonarzy, którzy się z nich wywodzą, słowem i świadectwem życia niosą Ciebie ludziom, dając radość i nadzieję nowym Kościołom,
- za ludzi, którzy mocą Twego Ducha idą drogą piękną, dobrą i prawdziwą i na nią zapraszają innych.

Jezu Chryste! Wzywając Twego miłosierdzia, na klęczkach również przepraszamy Cię za każde zło uczynione, wypowiedziane i pomyślane:

Panie, zmiłuj się nad nami!

- Za to, że nie chcemy podejmować wysiłków na rzecz głoszenia Ewangelii piękna, dobra i prawdy,
- za tych, którzy swoją obecność w Kościele wykorzystują do zamazywania, a nawet niszczenia wartości, w których zostali wychowani,
- za to, że należąc do Kościoła zaprzeczamy duchowi otwarcia, nie reagując na tych, którzy cierpią biedę i niedostatek.

Panie nasz! Wzywając Twego miłosierdzia, prosimy Cię, wołając:

Chryste, usłysz nas!

- Niech w naszej parafii wszyscy będą świadomi potrzeby pogłębiania swej wiary,
- niech biskupi i kapłani naszego kontynentu, wierni duchowi Ewangelii, budują Kościół, który jest misyjny, odpowiedzialny za każdego, komu brak radości i nadziei,
- niech nasi misjonarze, na wzór ks. Jana Czuby, wypowiadając słowo o Tobie i słowo Twojej nauki, zawsze będą gotowi dawać świadectwo, które nie cofa się przed żadnymi trudnościami,
- niech słowa Franciszka wypowiedziane do naszego biskupa Andrzeja: "Posyłaj dalej księży Kościołowi powszechnemu" znajdą odzew w sercach tych, którzy stanowią prezbiterium Kościoła tarnowskiego.

Pieśń: Niechaj sławią Cię narody

(Chwila ciszy. Po niej można zaśpiewać *Litanie misyjną*, patrz *GE 2/2010*, s.33 lub wykorzystać *Modlitwę powszechną* z mszy św., jeśli nie była wykorzystana.)

Modlitwa:

Panie Jezu, który posyłasz Kościół na krańce świata, aby był znakiem piękna, dobra i prawdy, spraw, abyśmy jako chrześcijanie, żyjąc tymi wartościami, wraz z misjonarzami nieśli radość i nadzieję tym, którzy przeżywają duchową pustkę Amen.

Ks. Krzysztof Czermak